

[Finansministeren.]

ikke et forslag, men en orientering til folketinget, og regeringen har ansvaret for disse rammer.

Hr. Poul Dam stillede mig et direkte spørgsmål om faldet i reserverne for de kommende år, og jeg kan kun fuldt ud bekræfte, at reservebeløbene er nedsat for de kommende år i forhold til i fjor. Men er det egentlig så mærkeligt? Ser vi på finanslovsforslaget for 1970-71, er en væsentlig del af det, der i budgetoverslaget for 1970-71 optrådte som reserve, nu bragt på plads, fordi man har disponeret over disse reserver; de er gået til sociale udgifter, til undervisningsudgifter og til en række andre ting i overensstemmelse med de dispositioner, der er truffet i årets løb, og det må vi også gøre i 1971-72. Den sandsynlige udvikling betyder, at disse reserver flyttes over til de almindelige budgetposter. Sådan må det vel altid gå; efterhånden som vi nærmer os virkeligheden, er det vel meningen, at reserverne helt skal væk, og derfor har jeg svært ved at se, at det forhold, at vi nu har disponeret over en del af reserverne, skulle medføre, at landet skulle være gået i stå.

Hr. Sigsgaard var endelig inde på nogle spørgsmål vedrørende spild af forsvarets ammunition og nævnte, at han havde fået et brev for nogle dage siden fra en værnepligtig om dette problem. Uden kendskab til brevet er jeg ikke i stand til at undersøge spørgsmålet, og derfor vil jeg gerne spørge hr. Sigsgaard, om han vil overlade dette brev til mig, for at vi fra finansministeriets side kan undersøge den sag, han her rejser, eller om den skal være dult eller anonym som en kritik af en del af statens dispositioner. Jeg er i hvert fald villig til at anstille en undersøgelse, hvis jeg får et brev, der er lige så konkret, som hr. Sigsgaard gav udtryk for at klagen havde været, og i øvrigt har vi jo statsrevisorerne, som man altid kan give et sådant brev, hvis man synes, noget går i svang et eller andet sted, hvor der er tale om offentlige udgifter.

Økonomiministeren (Nyboe Andersen):

Jeg vil gerne først i tilknytning til det, finansministeren har sagt, knytte nogle bemærkninger til hr. Lysholt Hansens ord i går om de formodede virkninger af byrdefordelingsreformen. Jeg synes egentlig, det

er lidt forbavsende, at hr. Lysholt Hansen kan hævde, at regeringens formål med den gennemførte byrdefordelingsreform har været at lægge øgede udgifter over på kommunerne og derved pynte på statsregnskabet, statsbudgettet. Det skulle da være klart for alle, synes jeg, at byrdefordelingsreformen er neutral i forholdet mellem staten og kommunerne under ét, at der altså ikke væltes byrder over på kommunerne — ja, det er jo faktisk sådan, at hvis man overhovedet skal tale om nogen forskydning, så er der tale om en merudgift for staten på 27 mill. kr. i det kommende finansår, det fremgår jo af finanslovsforslaget.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt byrdefordelingsreformen har virket eller ikke virket udliggende. Hr. Lysholt Hansen mente, at den ikke havde det, måske snarest tværtimod, og opregnede i den forbindelse nogle tal for beskatningsprocenterne for 1970 i et antal kommuner. Jeg vil gerne sige om det, at der har jo altid — også i den forrige regerings tid — været væsentlige forskelle i den kommunale beskatning landet over. Det er jo ikke noget nyt. Men det nye er, at denne regering har taget fat på disse problemer og har fået gennemført to generelle tilskud, som udelukkende tilstræber en udliggning af kommunernes økonomiske forhold, og det står i modsætning til de hidtidige refusionsordninger, som stort set falder ens i kommunerne.

I øvrigt er det desværre en ret kompliceret ting på grundlag af den kommunale skatteudskrivning for det kommende år at beregne, hvor stor den udliggende effekt af byrdefordelingsreformen vil være. Det er, som også finansministeren sagde, jo sådan, at alene de nye forhøjede personfradrag vil bevirke en større ulighed i den kommunale beskatning; de betyder, at skattegrundlaget reduceres, hvad der i sig selv fører til en større spredning mellem lave og høje skatteprocenter, og disse højere personfradrag de betyder for det andet, mest i de indkomstmæssigt dårligt stillede kommuner, hvis beskatningsprocent derfor stiger mest.

Nu viser det sig faktisk, at hvis man sammenligner kommunernes beskatning i 1969-70 med den planlagte skatteudskrivning for 1970-71, hvor man altså kunne have ventet på grund af de højere personfradrag